Overwegende dat tariefcontingenten op grond van Protocol no. IX, mede in verband met hun hiervoren omschreven functie, slechts mogen worden toegekend om in de eigen behoeften van de verwerkende industrie van de betrokken Lid-Staat te voorzien, met uitsluiting van wederuitvoer in ongewijzigde staat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan de Bondsrepubliek Duitsland wordt een tariefcontingent tegen een recht van 2,5 % toegekend voor haar invoer uit derde landen van voor verwerking op haar grondgebied bestemde garens van zijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post 50.04 van het gemeenschappelijk douanetarief, tot een hoeveelheid van 10 ton.

Het recht dat toepasselijk is op de in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde produkten mag evenwel in geen geval lager zijn dan het recht, dat op de betreffende produkten wordt toegepast wanneer deze uit de andere Lid-Staten worden ingevoerd en vergezeld zijn van een certificaat inzake goederenverkeer.

Artikel 2

Deze beschikking geldt voor de periode van 1 januari 1966 tot en met 1 maart 1966.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Brussel, 22 december 1965.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Walter HALLSTEIN

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1965

houdende toekenning van een tariefcontingent aan de Bondsrepubliek Duitsland voor garens van vlokzijde

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(66/96/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van Protocol no. IX betreffende onder meer garens van vlokzijde (schappe), dat als bijlage is gehecht aan het Akkoord van Rome van 2 maart 1960 inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G, opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien de nota van 10 mei 1965, waarbij de Bondsrepubliek Duitsland voor het jaar 1966 heeft verzocht om toekenning van een tariefcontingent ter grootte van 200 ton tegen een recht van 0,75 % voor garens van vlokzijde (schappe), niet gereed voor de verkoop in het klein, van post 50.05 van het gemeenschappelijk douanetarief,

Overwegende dat in paragraaf 2 van vorengenoemd Protocol no. IX wordt bepaald dat op het ogenblik waarop het recht voor ruwe zijde (post 50.02) krachtens paragraaf 4 van Protocol no. VIII wederom zal worden ingesteld, de Raad eveneens een besluit zal nemen inzake de wederinstelling van de in het gemeenschappelijk douanetarief opgenomen rechten en inzake de eventuele toekenning van tariefcontingenten, o.a. met betrekking tot garens van vlokzijde; dat uit paragraaf 4 van Protocol no. VIII volgt dat het recht voor post 50.02 in het kader van artikel 28 wederom za worden ingesteld, indien de Raad uiterlijk op 2 maart 1966 vaststelt dat de produktie van ruwe zijde in Italië aan bepaalde voorwaarden voldoet; dat de toekenning van een tariefcontingent voor garens van vlokzijde van post 50.05 slechts kan worden overwogen voor een periode die voorlopig niet verder gaat dan 1 maart 1966;

Overwegende dat garens van vlokzijde vóór 1 januari 1961 in de Bondsrepubliek Duitsland werden ingevoerd met vrijdom van recht en dat het recht van het gemeenschappelijk douanetarief 7 % bedraagt, voorlopig nog verlaagd tot 5 %;

Overwegende dat de aanvragende Lid-Staat de volgende statistische gegevens heeft verstrekt:

(in tonnen)

	1960	1961	1962	1963	1964	1965 (6 maanden)
Produktie	— nihil —					
Invoer:						
— uit derde landen	288,4	236,4	236	202,8	172,2	85,5
— uit de E.E.G.	55,9	65,2	55,7	49,9	38,5	13,3
Uitvoer	—	—	—	—	—	—

Overwegende dat in de Gemeenschap, behalve in Frankrijk en Italië, geen produktie van garens van vlokzijde voorhanden is en dat, behoudens mogelijke resultaten van commerciële contacten en eventuele technische aanpassingen welke een zekere tijd vergen, mag worden aangenomen dat die produktie momenteel ontoereikend is en op korte termijn ontoereikend zal blijven om in de behoeften van de aanvragende Lid-Staat te voorzien; dat daaruit volgt dat de voorziening binnen de Gemeenschap, althans voor de duur van deze beschikking, onvoldoende is;

Overwegende dat het verzoek van de Bondsrepubliek Duitsland is gebaseerd op de overweging dat op de invoer van garens van vlokzijde (schappe), die voor het merendeel slechts uit derde landen kan plaatsvinden; douanerechten worden gelegd sedert de aanpassingen aan het gemeenschappelijk douanetarief; dat de verwerkers van de aanvragende Lid-Staat zich derhalve in een minder voordelige positie bevinden dan die van de Lid-Staten waar wel garens van vlokzijde worden vervaardigd, en dat de concurrentie in het stadium van de eindprodukten, in casu naaigarens, zodanig is dat zij tot een inkrimping van de afzetmogelijkheden voor de betrokken spinnerijen van de Bondsrepubliek Duitsland kan leiden; dat de concurrentie in het stadium van de eindprodukten derhalve van die aard is dat zij nadelige gevolgen voor de verwerkende industrie van de Bondsrepubliek Duitsland zou kunnen medebrengen;

Overwegende dat de toekenning van tariefcontingenten op grond van Protocol no. IX ten behoeve van één enkele Lid-Staat een afwijking vormt van het normale tempo voor de geleidelijke totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief, ten einde de bezwaren weg te nemen die voor de voorziening van een Lid-Staat kunnen voortvloeien uit de geleidelijke overgang van het vóór de eerste aanpassing van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief toegepaste nationale tariefstelsel naar het stelsel van de Gemeenschap;

Overwegende dat de Commissie bij de uitoefening van haar beoordelingsrecht inzake tariefcontingenten Protocol no. IX dient toe te passen met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 9 van het Verdrag en dat zij zich daarbij moet laten leiden door de in artikel 29 vervatte aanwijzingen;

Overwegende dat in de Gemeenschap alleen Frankrijk en Italië over een produktie van garens van vlokzijde beschikken, doch dat het peil van het eigen verbruik in deze Lid-Staten zodanig is dat hun uitvoer naar de Bondsrepubliek Duitsland althans voorlopig slechts in beperkte mate kan toenemen; dat er evenwel rekening gehouden dient te worden met een mogelijke verbetering met betrekking tot de in de Gemeenschap beschikbare hoeveelheden, waardoor in ruimere mate in de behoeften van de aanvragende Lid-Staat zou kunnen worden voorzien;

Overwegende dat die situatie aantoont dat de aanvragende Lid-Staat ter zake aanmerkelijke bezwaren ondervindt die, mede in verband met de noodzaak om voor de voorziening van de Gemeenschap met betrekking tot de bedoelde basisprodukten te zorgen, voldoende grond schijnen op te leveren voor een afwijking van de gebiedende eisen ener spoedige totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief;

Overwegende dat uit de vorenstaande gegevens blijkt dat, na een aanhoudende daling sinds 1960, de totale invoer zich op een niveau van 200 ton lijkt te stabiliseren, wat nog wordt bevestigd door een extrapolatie van de gegevens betreffende de totale invoer over het eerste halfjaar van 1965; dat de invoer uit de andere Lid-Staten zijnerzijds sedert 1962 aanhoudend teruggaat, doch in mindere mate dan de invoer uit derde landen; dat het eigen verbruik van deze garens in de andere Lid-Staten zodanig is, dat deze Lid-Staten niet in de gelegenheid schijnen te zijn om in 1966 meer dan 30 ton aan de voorziening van de Bondsrepubliek Duitsland bij te dragen; dat dus voor enige verplaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten niet moet worden gevreesd; dat de jaarlijkse behoeften waarin door invoer uit derde landen moet worden voorzien zich derhalve voor 1966 op een peil van 170 ton kunnen bewegen; dat de toekenning van een tariefcontingent voor de betrokken produkten echter voorlopig niet kan

worden overwogen voor een periode die verder gaat dan 1 maart 1966; dat in die omstandigheden en om de hiervoren uiteengezette redenen de behoeften aan invoer uit derde landen op 28 ton geraamd kunnen worden;

Overwegende dat bij de vaststelling van de in het kader van het contingent toe te passen rechten rekening dient te worden gehouden met de bijzondere situatie van het betrokken produkt en met het bij de totstandbrenging van de douane-unie bereikte stadium, aangezien de Lid-Staten op 1 januari 1966 moeten overgaan, enerzijds tot de tweede aanpassing van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor de betrokken produkten, en anderzijds tot een verdere verlaging van de intracommunautaire rechten; dat het op grond van deze overwegingen dienstig mag worden geacht aan het tariefcontingent voor de betrokken produkten een recht te verbinden dat gelijk is aan 35 % van de aanpassing aan het gemeenschappelijk douanetarief, die bij het begin van de periode van geldigheid van deze beschikking tot stand moet zijn gebracht; dat bij de beoordeling van deze aanpassing dient te worden uitgegaan van de periode vóór 1 januari 1961; dat de aanvragende Lid-Staat met betrekking tot de in deze beschikking bedoelde produkten geen gegevens heeft verstrekt, welke voldoende grond opleveren om bij wijze van uitzondering het aan het contingent verbonden recht op een lager niveau vast te stellen; dat 35 % van de genoemde aanpassing, berekend op de hiervoren vastgestelde basis, een recht oplevert ter hoogte van 1 %;

Overwegende dat uit de algemene situatie van de betrokken produkten, waarvan de voornaamste aspecten hierboven zijn beschreven, kan worden afgeleid dat het aldus vastgestelde tariefcontingent niet een zodanige omvang heeft dat voor verplaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten moet worden gevreesd, met name doordat de concurrentieposities in het stadium van de eindprodukten zouden worden vervalst;

Overwegende dat uit de geleidelijke totstandkoming van de gemeenschappelijke markt volgt dat de Lid-Staten op de invoer uit de andere Lid-Staten een douanestelsel toepassen, dat op zijn minst dezelfde voordelen biedt als het op de invoer uit derde landen toegepaste stelsel;

Overwegende dat tariefcontingenten op grond van Protocol no. IX, mede in verband met hun hiervoren omschreven functie, slechts mogen worden toegekend om in de eigen behoeften van de verwerkende industrie van de betrokken Lid-Staat te voorzien, met uitsluiting van wederuitvoer in ongewijzigde staat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan de Bondsrepubliek Duitsland wordt een tariefcontingent tegen een recht van 1 % toegekend voor haar invoer uit derde landen van voor verwerking op haar grondgebied bestemde garens van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post 50.05 van het gemeenschappelijk douanetarief, tot een hoeveelheid van 28 ton.

Het recht dat toepasselijk is op de in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde produkten mag evenwel in geen geval lager zijn dan het recht, dat op de betreffende produkten wordt toegepast wanneer deze uit de andere Lid-Staten worden ingevoerd en vergezeld zijn van een certificaat inzake goederenverkeer.

Artikel 2

Deze beschikking geldt voor de periode van 1 januari 1966 tot en met 1 maart 1966.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Brussel, 22 december 1965.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Walter HALLSTEIN

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1965

waarbij de Bondsrepubliek Duitsland wordt gemachtigd tot het openen van een tariefcontingent voor ruw aluminium

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(66/97/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van Protocol no. XII betreffende ruw aluminium, dat als bijlage is gehecht aan het Akkoord van Rome van 2 maart 1960 inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G, opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien de nota van 10 mei 1965 waarbij de Bondsrepubliek Duitsland voor het jaar 1966 aan